

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi B.H. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa B.H.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa obecnie Ministrowi
Inwestycji i Rozwoju

o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 24 października 2014 r., sygn. I ACa .../13,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2018 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

- 1) umarza postępowanie zażaleniowe,**
- 2) oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnoszącemu skargę w postępowaniu zażaleniowym,**
- 3) nie obciąża wnoszącego skargę kosztami postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

W sprawie ze skargi B.H. o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z 24 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w W. postanowieniem z 24 sierpnia 2017 r. odrzucił skargę, jako nieopartą na ustawowej podstawie.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem B.H. reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu adwokat A.Z. Zarzucił naruszenie art. 386 i 397 § 2 k.p.c. wnosząc o uchylenie tego postanowienia w całości i zasądzenie na rzecz pełnomocnika kosztów zastępstwa procesowego z urzędu.

Pismem z dnia 8 stycznia 2018 r. pełnomocnik skarżącego w imieniu powoda i na jego życzenie cofnęła zażalenie i wniosła o nie obciążanie powoda kosztami postępowania zażaleniowego w oparciu o art. 102 k.p.c., podtrzymując wniosek o przyznanie jej kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w razie cofnięcia zażalenia Sąd Najwyższy umarza postępowanie zażaleniowe i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Sąd Najwyższy uznał jednak, że szczególna sytuacja materialna skarżącego uzasadnia, aby na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. odstąpić od obciążenia go kosztami postępowania kasacyjnego.

Do rozważenia pozostaje jeszcze wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) stanowią, że adwokatowi ustanowionemu z urzędu przysługuje prawo domagania się od Skarbu Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej w wysokości określonej w rozporządzeniu (§ 2, 4 i n.). Pomoc ta jednak powinna być udzielana zgodnie z wymaganiami stawianymi profesjonalście, jak to już wyjaśniał wielokrotnie Sąd Najwyższy

(por. m.in. postanowienie SN z dnia 14 sierpnia 1997 r. II CZ 88/97, OSNC 1998, z. 3, poz. 40).

W niniejszej sprawie "pomoc prawna" udzielona skarżącemu polegała na sporządzeniu i wniesieniu zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Wedle tego Sądu skarga nie została oparta na ustawowej podstawie, gdyż strona nie załączyła pisma, które w jej ocenie uzasadnia podstawę wznowienia, a także z uwagi na to, że wskazane pismo zostało sporządzone już po uprawomocnieniu się zaskarżonego wyroku, co wyklucza uznanie go za środek dowodowy, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie to zapadło na podstawie art. 410 k.p.c.

Pełnomocnik B.H. we wyniesionym zażaleniu wskazała na naruszenie art. 386 i 397 § 2 k.p.c., które to przepisy nie były podstawą orzekania w sprawie i nie mają zastosowania w postępowaniu wywołanym skargą o wznowienie postępowania. Pierwszy z nich dotyczy bowiem sposobu orzekania przez sąd apelacyjny, a drugi nakazuje stosować przepisy o postępowaniu apelacyjnym do zażalenia. Uzasadnienie zażalenia, poza kilkuzdaniową informacją stanowiącą w istocie relację o czynnościach podejmowanych przez sąd i stronę, nie zawiera żadnych argumentów, które uzasadniałyby wniesiony środek prawny. Wskazano jedynie na potrzebę wezwania skarżącego, przed odrzuceniem skargi o wznowienie, do uprawdopodobnienia okoliczności stwierdzających zachowanie terminu lub dopuszczalność wznowienia (art. 410 § 2 k.p.c.). W zażaleniu brak zaś wyraźnego powołania się na naruszenie art. 410 § 2 k.p.c., a także nawet próby wykazania związku między brakiem wezwania do uprawdopodobnienia dopuszczalności wznowienia, a odrzuceniem skargi. Ma to istotne znaczenie w kontekście poczynionego w zaskarżonym orzeczeniu ustalenia, że powoływany dokument powstał już po zakończeniu postępowania co do istoty sprawy.

Z tych przyczyn wniesione przez pełnomocnika zażalenie, jako sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie może być uznane za udzielenie pomocy prawnej, a tym samym zgodnie z utrwalonym już poglądem nie upoważnia go do skutecznego domagania się przyznania mu kosztów nie opłaconej pomocy prawnej

(por. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41)

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

jw

a.ł